

Shiba praat

Door: Yuuki

Ze noemen mij hier "prinses op de erwt". Eén van de redenen daarvoor is dat ik nogal gevoelige smaakpapillen heb. Ik lust niet zomaar alles, ik laat mijn tong graag strelen door exquise gerechten. Het liefste eet ik vlees, vis of kaas. Voor hondenbrokken of droge hondenkoekjes haal ik mijn bevallige neusje op. Bah.....Veel honden leven om te eten, maar ik niet, ik eet om te kunnen leven. En liefst dan nog lekker ook. Ik mag ook graag wat afwisseling hebben in mijn maaltijden. Elke dag hetzelfde gaat me op den duur tegen staan.

Eens per dag krijgen wij een (diepvries) versvlees maaltijd. Over het algemeen is dat voor ons toch wel een joepie-moment, vooral als er nog wat vlees, vis, rijst of spaghetti doorheen zit van wat er overgebleven is van het diner. De rest van de dag staan er altijd brokken, die mogen wij pakken zoveel wij willen. Als de bak leeg is vult het vrouwtje die gewoon weer bij. Wij mogen dus eten 'naar behoefte'. Nou, mijn behoefte naar brokken is nihil, dat kan ik u wel vertellen. Het woord alleen al. BROKKEN. Pfffffffff.....Eten wolven en vossen in de natuur soms samengeperste brokjes die bestaan uit tarwevoermeel, mais, bietenpulp en gevogeltemeel (niet eens een echte kip!) ? Nee dus. Nou, ik dus ook niet. Omdat er weinig vlees in zit, wordt er een smaakje bijgedaan wat er op moet lijken, maar daar trap ik niet in. En het lijkt net alsof ik de conserveringsmiddelen proef waarmee men het ranzig worden van het vet tegen wil gaan, waardoor de brokken lang houdbaar blijven.

Aiko en Keiji zijn bij ons de alleseters, zij eten dus wel gewoon brokken als ze honger hebben. Het maakt ze niet eens uit welke brokken het zijn. Als er eens een ander merk brokken dan dat we gewoonlijk krijgen op een show gewonnen wordt, eten ze die ook gewoon op. Ik ben van nature een hebbert, maar die bak met brokken mogen ze houden van mij. Dat ze er maar veel plezier aan beleven hoor. Ik probeer het te houden op mijn verse maaltijd in de avond, met overdag een plak gedroogd rundvlees, een runderoor, of lamspees.

Heeeeel af en toe heb ik dan tóch heel erge honger, en duurt het nog lang voor ik mijn maaltijd ga krijgen. Langzaam loop ik dan naar de bak brokken toe, terwijl "zal ik wel of zal ik niet" door mijn hoofd speelt. Ik pak er dan 1 brokje uit, en loop met dat brokje tussen mijn tanden naar mijn kleed. Ik leg het brokje neer, en ga er dan even bij liggen om te overdenken of mijn honger echt wel zo groot is dat het nodig is dat ik het brokje op ga eten. Als ik mijn maag dan nogmaals vreselijk hoor knorren eet ik toch maar dat brokje op, in de hoop dat het in mijn maag dusdanig gaat uitzetten dat het mijn hongergevoel weg zal nemen. Heel soms ga ik dan nog een tweede of een derde brokje pakken (jullie snappen wel dat ik daar echt uitgehongerd voor moet zijn), met hetzelfde ritueel.

Sjonge, ik heb honger gekregen van het vertellen van dit verhaal! Maar het is al bijna etenstijd, dus ik red het nog wel. Ik heb gezien dat er in een bak op het aanrecht macaroni zit van wat er over was van het diner van de 2-beners. Het vrouwtje haalt er altijd de uien, prei en kool uit, want dat is niet goed voor ons zegt ze. Vervolgens mengt ze de macaroni (met vlees! Haha!) door onze versvlees maaltijd. Jummie. Ik verheug me er op! En ik heb gehoord dat het vrouwtje weer kippennekken wilde gaan halen voor ons. Het water loopt me al in de mond. ☺

